

سێههم

شهریک بۆ خوادانان له پهراستراویتییدا

﴿ الشريك في الألوهية ﴾

ئهم شیرکهش بریتییه:

((أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ نِدَاءً يَسْوِيهِ بِاللَّهِ فِي شَيْءٍ مِنْ خَصَائِصِ الْأُلُوهِيَةِ يَدْعُوهُ كَمَا يَدْعُوا اللَّهَ أَوْ يَخْشَاهُ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ يَحِبُّهُ كَحُبِّ اللَّهِ أَوْ يَتَوَكَّلَ عَلَيْهِ أَوْ يَذْبَحَ لَهُ أَوْ يَنْدِرَ لَهُ كَمَا يَفْعَلُ اللَّهُ أَوْ يَطِيعَهُ كطاعته أَوْ يَتَّبِعَهُ عَلَى غَيْرِ مَرْضَاةِ اللَّهِ أَوْ يَصْرِفَ لَهُ مَعَ اللَّهِ أَوْ دُونَهُ نَوْعًا آخَرَ مِنْ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ))^(۱).

واته: شیرک له پهراستراویتییدا ئهوهیه که عهبد هاوێ و شهريکێک بۆ خوا دابیت و یه کسانێ بکات به خوا، له شتێک له ناییه تهندیتهیه کانی پهراستراویتی، که جۆره کانی پهراستراویتی: وهک ئهوهی که هاواری بکات ههروه کو هاوار دهکاته خوا! یاخود رهجای لی بکات وهک چۆن رهجا له خوا دهکات!، یاخود خوێ بویته ههروه کو خوی خوێ دهوێت، که به گهوره دانان و مل کهچی بۆ نواندنی له گه له وه یاخود لی بترسیته چۆن له خوا دهترسیته!، یان پشته پی بهستیته و ئیعتیمادی بخته سهه رهک چۆن ئیعتیماد دهخاته سهه خوا!.

وه یاخود گوێرایه لی دهکات و شوینی دهکهوێت ههروه کو چۆن خوی گهوره گوێرایه لی دهکریت، یاخود ههه جوړیکی تر له جۆره کانی عیبادهتی بۆ ته نجام دراویته له گه له خوا به شهريکی یا به ته نهها بۆ ئهوه، به بی ته نجامدانیشی بۆ خوا. ئه مه به کورتی و به پوختی پێناسهی شیرک بوو له پهراستراویتییدا. وه ئیستاش ئهم کورتی پێناسهیه شی دهکهینه وهوه، تۆزی به درێژی باسی جۆره کانی دهکهین، بهم شیوهیهی که دیت:

شیرک له پهراستراویتییدا شهش جوړی سههه کی ههیه که ئه مانه:

۱- شرک الدعوة أي الدعاء

۲- شرک النية والإرادة والقصد.

۳- شرک الطاعة.

۴- شرک المحبة.

(۱) القول السليد: ص ۲۴ عبدالرحمن بن السعدي.

وقال العلامة أحمد بن علي المقرئ المتوفى سنة ۸۴۵ هـ، في كتابه ((تجريد التوحيد المفيد)) ص: ۸.

((ومن خصائص الألوهية السجود، فمن سجد لغيره فقد شبهه به، ومنها التوكل؛ فمن توكل على غيره فقد شبهه به. ومنها التوبة؛ فمن تاب لغيره فقد شبهه به. ومنها الحلف؛ فمن حلف بغيره فقد شبهه به. ومنها الذبح له؛ فمن ذبح لغيره فقد شبهه به. ومنها حلق الرأس...))

إلى غير ذلك. هذا في جانب التشبيه)).

۵- شرک الخوف.

۶- شرک التوکل.

جۆری یه کهمی شەریک بۆ خوا دانان له پەرستندا:

[شەریک بۆ خوا دانان له پەرستن و هاوار بۆ کردن و داوا لێ کردن] [شرک الدعاء]

پیش باس کردنی حوکمی ئەم جۆری یه کهمه پێویسته بزانی: وشە (الدعاء) بنچینه و ڕه گهزه کهی بریتی یه له ﴿ دعو ﴾. ئەم وشە یه له قورئان و هه دیسا به دوو مانا هاتوو ه:

یه کهم: (دعاء العبادۃ) واته: دوعای پەرستن بۆ کردن:

(وهو التذلل والخضوع والانكسار بين يدي الله، ويدخل فيه كل القربات الظاهرة والباطنة لأن المتعبد لله طالب بلسان حاله من ربه قبول تلك العبادۃ والإثابة عليها^(۱))

(فالذاكر لله والتالي لكتابه والمصلي والحاج والمتصدق والأمر بالمعروف ونحوها طالب من الله في المعنى^(۲))

واته: دوعای پەرستن بۆ کردن و زهیلی و مل کهچ بون به جۆره کانی به ندایه تی وهک نوێژو ڕۆژو هه ج و زه کات و تێکرای جۆره کانی تری عیبادەت که موسلمان به نیهت و مه بهستی ئەوه ئەو به ندایه تی یه ده کات بۆ ئەوهی الله خوشی دویا و قیامه تی پێ به خشیت و ناخوشتی هه ردوولای له سه ر لادات^(۳).

کهواته له راستیدا هه موو جۆره کانی عیبادەت هه ر داوا لێ کردن، به لām نهک به زمانی دهم، به لکو به به زمانی حال و مه به ست و نیهت. جا له بهر ئەوه کهواته هه موو جۆره کانی عیبادەت پێیان دهوتری: (دعاء). چونکه:

(دعاء العبادۃ تستلزم دعاء المسأله)

واته هه موو جۆره کانی پەرستن، داوا کردنی ده خوازن و پێویستی ده کهن و به خوێه وه ده گرن؛ چونکه بۆ نمونه نوێژ که (دعاء العبادۃ) یه، واته عیبادەتی که بۆ ئەوه ده یکه یه تاهه کو خوا پاداشتت بداته وه له سه ری و خێرو خوشت پێ به خشیی و ناره حه تی و ناخوشت له سه ر لابه ری کهواته له گه ل ئەوه دا که عیبادەتی که له هه مان کاتیشدا داواکاریه واته (دعاء مسأله) یه وه هه موو جۆره کانی تری عیبادەتی ش به هه مان شیوه.

نمونه و حوکمی دوعا به واتای: عیبادەت (دعاء العبادۃ):

وه به لگه ش زۆره له سه ر ئەوهی که به هه موو جۆره کانی پەرستن دهوتری دعاء؛ واته دعاء به مانای عیبادەت هاتییت.

(۱) هه مان سه رچاوهی پێشوو.

(۲) فتح المجید: ص ۱۷۱ والقول المفید: ۱/ ۴۸ ابن عثیمین.

(۳) یعبله رجاء نفع وخوف ضرر.

وه له ههموو به لگه کانیشتدا حوکمی (دعاء العبادۃ) پروون بۆتهوه، که پیویسته ههموو جوړه کانی په رستن ته نهها بۆ الله بکړین به خالصی، وه دروست نی یه به هیچ شیوه یه که هیچ کام له جوړه کانی عیبادت نه نجام بدری، بۆ غهیری خوا، هه رچه نده فریشته ی له خوانزیکیش بی، یاخود پیغه مبه ریکی نیردراویش بی، یا وه لی و پیاوچاکیش بی؛ چونکه به ندایه تی بۆ کران، ته نهها ماف و حقه ی الله یه، شایسته ی په روږد گاره؛ جا له بهرته وه نه نجامدانی هه ر جوړیکی عیبادت وه رکوع و سجود و سه ر دانه واندنه وه، هه یوان سه ربړین و، نه زکردن و... بۆ غهیری الله، به شیرکی گه وړه داده نریت. وه که له به لگانه دا دهرده که ویت:

(۱) - ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾. (غافر: من الآية ۴)

(أي فاعبدوا الله، وأخلصوا عبادته له وحده، لا تعبدوا معه غيره).

واته: خوا بپه رستن به ته نهها خالصی بی ته وه ی شه ریکی بۆ دابنن له عیبادته دا.

(۲) ﴿لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾ (الکھف: من الآية ۴) [أي لن نعبد]

واته: ئیمه غهیری الله هیچ په رستراویکی تر ناپه رستین.

(۳) ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ (الصفات: ۲۵). أي أتعبدون بعلًا.

واته: ئایا ئیوه گویره که یه که ده په رستن، وه واز ده یتن له ته نهها په رستنی باشتین خولقیته را!!

(۴) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ (الجن: ۲۰).

واته بفرمه مو من ته نهها په روږد گارم ده په رستم، وه هیچ که سیک و شتی که ناکه مه هاوه ل و شه ریکی.

(۵) ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (الزمر: ۱۷)

واته: هه ر که سیک له گه ل الله په رستراویکی تریش بپه رستی که له راستیشدا هیچ به لگه یه کی به ده سته وه نی یه

له سه ر ته و کاره ی، ته وه حیسابی لای په روږد گار ته وه یه که کافرو سه رکه وتوش نابن کافران.

(۶) - عن ابن مسعود رضی الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: ((من مات وهو يدعو من دون الله نكلاً؛ دخل النار))^(۱).

واته هه رکه سی مردبی له حاله تیکدا که غهیری الله ی ده په رست؛ ته وه ده چیتته ناو ناگر.

که واته ته به لگانه ی پیتشو و چهند نمونه یه که بوون له سه ر ته وه ی که له قورئان و سوننه دا و شه ی (دعاء) به مانای

(عیبادت) ها تووه، وه له خودی به لگه کانیشتدا حوکمه که ش ده رکه وت، که هه رکه سی غهیری خوا بپه رستی به هه ر

په رستنی که بیت، ته وه شه ریکی بۆ خوا داناوه شوینیشی دۆزه خه. په نا به خوا.

دووه م: (دعاء المسألة): دوعای داوا لی کردن :

(وهو طلب جلب النفع أو دفع الضرر بلسان المقال)^(۲).

(۱) البخاري ۴۴۹۷.

(۲) المدخل لدراسة العقيلة: ص ۱۲۸.

واته به زمان و وته، داوای هیئانی سودیک یا لادانی زهره ریک بکهیت.

حوکمی داواکردن له خوا

مرۆڤ فرهمانی پیکراوه له لایهن خوا و پیغه مبه ر ﷺ به وهی که ئەم جوړه دوعاو داواکردنه له خوا بکات وه خوا ی گه وره پیتی خوشه بو هه موو پیوستی یه که داوا لهو بکهین؛ که واته ئەم جوړه دوعا و داواکردنه له خوا بو هیئانی خیر و خوشی و لادانی زیان و ناخوشی دونیاو قیامت عیباده ته بوی؛ وه که لهو به لگانه دا دهرده که ویت:

(۱) پیغه مبه ر ﷺ فره مویه تی (الدعاء هو العبادة) (۱).

واته: داواکردن و لی پارانوه عیباده ته.

وه هه روه ها له ودا دهرده که ویت که داوا کردن عیباده ته چونکه:

(دعاء المسألة تتضمن دعاء العبادة)

واته: دوعای داواکاری عیباده ته ده گریته خوی؛ چونکه لی پارانوه به گه وره به خشنده دانانی خوییه و زه لیلی و بی دهسته لاتی و فه قیری و پیوستی نواندنه به رامبه ر ﷻ که ئەمەش بنچینه ی عیباده ته. ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ (الأنبياء: من الآية ۹۰).

(۲) خوی په روه رد گاریش پیتی خوشه داوای لی بکهین وه که له حه دیسدا هاتوه: (سلوا الله من فضله، فإن الله يحب أن يُسأل) (۲) واته: له ﷻ داوای فه زل و به خششی بکهین؛ چونکه خوا حه ز ده کا داوای لی بکریته. به پیچه وانه ی خه لکی که به داوا لی کران ناخوشحال و دل ته نگ ده بن!

وه هه رکردار و گوشتاری کیش خوا پیتی خوش بیته ئەوه عیباده ته.

(۳) وه فرهمانی پیتی کردوین که داوای لی بکهین به ته نها وه هه رکردار و گوشتاری کیش خوا و پیغه مبه ر ﷺ فرهمانیان کردب به کردنی ئەوه عیباده ته. وه که لهم فرهمانانه دا دهرده که ویت.

(وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ) (غافر: من الآية ۶۰).

واته په روه رد گارتان فره مویه تی: داوام لی بکهین وه لامتان دده مه وه.

(ادْعُوا رَبَّكُمْ نَضْرَعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْذِرِينَ) (الأعراف: ۵۵).

واته: هاوار بکه نه په روه رد گارتان و داوا لهو بکهین به زه لیلی و نه پیتی یه وه.

وه پیغه مبه ریش ﷺ فرهمانی به وه کردوه:

(۱) البخاري (الأدب المفرد) ۷۲۱ و الترمذي ۳۳۷۲

(۲) الترمذي ۳۵۷۱.

﴿ ادع إلى ربك الذي إن مسك ضرر فدعوته كشف عنك، والذي إن أضللت بأرض فقر فدعوته ردّ عليك، والذي إن أصابك سنة فدعوته أثبت لك ﴾^(۱).

واته هاوار بکه ئەو پەروردگارەت کە ئەگەر نارهەتیت توش هات و داوات لێ کرد لێت لادەدا. و ئەگەر و لایەت کەت لێ بەرەڵاو و ن بوو لە بیابانیکی بێ ئاو و چۆلەوانی و هاوارت کردی بە فریاد دای و بۆت دەگەرێتێتەوه. وە کاتێک و شکانی و گرانی روی تێ کردیت تۆش داوات لێکرد بارانی بۆ باراندیتەوه و پڕوکی بۆ زیندو کردیتەوه !

(۴) وەخوای گەوره تورە دەبێ لەوانە داوای لێ ناکەن و خۆیان بە گەوره و بێ پێویست دەزانن لە ئاستی پارێشەوه لێ وەک

فەرمویەتی:

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ (غافر: ۶۰).

وە وشە (عبادتی) یە عینی (دعائی) بە بەلگە سەرەتای ئایەتە کە کە فەرمویەتی (ادْعُونِي).

وە پەروردگار فەرمویەتی :

﴿ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يُكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴾ (الجن: ۲۳).

* وە لەم دوو ئایەتە پێرژە ئەوەشمان بۆ دەرکەوت کە:

وازیان لە [پەرستن و داواکردن لێ]، هەر شیرکە و کوفرە:

چونکە لەم حالەتەدا شوێن نەفسی خراپی کەوتووە ئەو کەوتوو بە پەرستراو (إله). وە کە پەروردگار پەرەدی لاداو

لەسەر ئەم پەرستراوە پوچە ئە نەینی یەش کە فەرمویەتی:

﴿ أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاءً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾ (الفرقان: ۴۳).

﴿ أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴾ (طه: ۱۶).

﴿ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فُتْرِدَى ﴾.

﴿ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا ﴾ (الكهف: ۲۸).

﴿ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرِكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾ (الأعراف: ۱۷۶).

حوکمی داواکردن لە غەیری خوا

داواکردن لە غەیری خوا دوو جۆرە:

جۆری یەکەمی داواکردن لە غەیری خوا:

داوای شتیك له غهیری الله بکات که تهنها له دهسه لاتی الله دایت وهک داوای شیفای نه خوشی له یه کیک بکات یا داوای منداڵ بونی لی بکات، وهیاخود داوا له شه خسیکی غایب و نا ئاماده بکات، بۆ نمونه هاوار بکاته شه خسیکی دور له شاری خۆی یا که سیکی مردو .

ئهم جوړه داواکاریانه له غهیری خوا شیریك و هاوڵ دانانه بۆی له وهدا که ئیعتیقادی وای بهو که سه داوای کراره هیه که توانای وهلامدانه وهی هیه له وشتانه دا که تهنها له توانای خوادان، وه ئیعتیقادی وایه که له دوریشه وه به مردویش داواکاریه که ی دهیستیت و توانای وهلام دانه وهی هیه - په نا به خوا- ئهمه شیرکی گه وریه له چهند لایه نیکه وه: (۱) له لایه نی ئیعتیقادا.

(۲) وه ههروه ها له لایه نی داوا لی کردن و په رستن و پشت پی به ستیشدا.

(۳) وه ههروه ها له لایه نی ته شبیه کردن و چواندیشی به په روه ردگار له سیفاته کانی بیستن و وهلامدانه وه و به هانا هاتن .!

وه به لگهش له سه ره وهی که ئهم جوړه داواکاریه شیرکی گه وریه چنده ها ئایه تی قورئانه وهک : (۱) ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ (الزمر: ۸).

واته: موشریکه کان کاتیك که لییان قه و ما با یا که وتبانه ته نگانه و نارچه تهیه که وه ئهو به تهنها هاواریان ده کرده الله و ده گه رانه وه بۆ لای ئهو چونکه دهیان زانی که تهنها ئهو توانای لادانی ئهو نارچه تهیه یه هیه بۆیه به تهنها داوای به فریا که وتنیان له وده کرد.

به لام دواى ئهو که رزگاری ده کردن و له نارچه تهیه وه ده یه تانه خوشی و ئاسوده یی وه ئهو په روه ردگار یان له بیر ده چوو که له ته نگانه دا هاواریان ده کردی به فریا یان ده هات. بۆ یه ئهم جار هاواریان ده کرده غهیری خوا و ینه و شیریکیان بۆ دادنه له داوا هاوار لی کردن دا. بۆ ئهو یه خه لکیش گومرا بکه ن ههروهک چۆن خویان گومرا بوون.

خوای گه ورهش به هه ره شه فهرمووی: بهو جوړه موشریکه سپلانه به فهرموو: رابویرن به کوفرو شیرک و گومرا یه که تان که میك، لهو ژیا نه کورته ی دنیا دا وه بزنان که ئیوه ئه هلی ئاگری دۆزه خن ئه وهی شویتانه و رابواردنی دنیاتان له یاد ده باته وه.

که واته له ئایه ته دا په روه ردگار هاوار کردنه غهیری خۆی به شیریك و هاوڵ دانان دانا که فهرمووی (وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا) وه به کوفری دانا که فهرمووی (تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ) وه به ئه هلی ئاگری دانان فهرمووی (إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ). واته: تو له دۆست و هاو له به رده وامه کانی ئاگری.

۲- ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكَ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (المکوت: ۶۵).

۳- ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَنْفَعَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ (الروم: ۳۳).

۴- ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ إِنْ دَعَوْهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَهُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَهُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكُمْ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾ (فاطر: ۱۳-۱۴).

۵- ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ (الأحقاف: ۶).

واته: کي گومراتره لهو که سهی له غهیری خوا هاوار ده کاته ته وانهی که وهلامی هاواره کهی ناده نه وه و بی ناگاشن له هاوارو داوا کهی. وه کاتیکش خه لکی کوکرانه وه له پژی دوا بی دهن به دوژمنیان. وه بی باوهر دهن بهو به ندهایه تی یه ی بویان ده کردن و، بهو هاواری که دهیان کردنی.

که واته دوعا به ههردو مانا که یه وه ته نهی حقی تهو پهرورد گاریه که دروست کارمانه و رزق و پژیمان ددهات و ژیان و مردن و خوشی و ناخوشی و سود و قازانج و به ههشت و دوزخی به دهسته و، بیسه ری هه موو داواکاریه که و به توانایه له سه ر ته نجامدان و وه لام دانه وی هه موو داخواریه و داواکاریه که. وه ته وی بیه ویته هه ر ته وه دهییت و ته وهش نه یه ویته بیته کهس ناتوانیت بیه یته. تهو زاته به توانایه پهرورد گارش ته نهی (الله) یه که ته نهی وه شریکی نی یه (الله احد) و جیگی رازو نیازو تومیده (الله الصمد)، وه وینه و هاوشیوی نیه (و لم یکن له کفراً احد).

جوړی دووهی داواکردن له غهیری خوا

تهم جوړه یان داواکردنی شتی که که له توانای مرؤفا هیه له که سیکی زیندوی ناماده و مه وجود. بۆ نمونه داوا له هاوړی یه کی ده کات باریکی له گهل بارکات یا ریگیه کت نشان بدات، یا وهلامی پرسیارت بداته وه و یا یارمه تی یه کت بدا یا... هتد تهم جوړه یان دروسته و گوناح نیه.

جوړی دووهی شریک بۆ خوا دانان له په رستندا:

شیرک له نیهت و ویست و مه به ستدا

(شِرْكُ النِّيَّةِ وَالْإِرَادَةِ وَالْقَصْدِ)

حقی خوا له سه ر بنده ته وه یه، که له هه موو کاریکیدا ته نهی مه به ستی په زابونی خوا بیته و نیه تی یه کیکی تر یا شتیکی تریش نه بیته له گهل خوا.. وه هه موو تومته تان فه رمانیان به و پی کراوه که خوا بیه رستین به خالصی و دور له شیرک.

﴿وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ (البینة: ۵).

به لام مرؤفا ته گه ر نیهت و مه به سته کهی له بنه رته وه پیچه وانه کرده و له خوا وه بۆ غهیری خوا، به شیوه یه کی واکه ته نهی له کرده و کانیدا مه به ستی ده ست که وتنی غهیری په زامه ندی (الله) بیته ته وه شیرکی گه وره یه. بۆ نمونه سه ر برینی حیوان بۆ غهیری خوا له بنه رته ودا. وه ک سه ر برینی بۆ قه بری شیخی، یا له به رده م ده سه لات داریک!! جا یه کسانه ته گه ر:

(أ) مەبەستی دەستی کەوتنی دونیاو زەعامەت و پلەو پایەو رابواردنی دنیا بێت، وەک کافرەکان کە تەنھا مەبەستیان دونیا بوو لە ژیاڵاندا.

وێک پەرۆردگار فەرمویت: :

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نَوْفَ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْسُونَ. أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (هود: ١٥/١٦)

واتە: ئەوێ کە تەنھا ژیاڵی دنیا و جوانیەکانی مەبەستە ئەوێ ئێمە لە دنیا دا داخوایەکانی و مەبەستەکانی بۆ دابین دەکەین بە ئەندازەی ویستی خۆمان کە بێارمان لەسەر داوێ بۆیان — ئەک بە گۆڕەوی مەبەست و ئاوات و هەڵپەیی خۆیان — وە لە دنیا بەرھەمی رەنجی خۆیان وەرەگرن بەلام لە دوا رۆژدا هیچ پاداشتیکیان نیە و تەنھا ئاگری دۆزەخیان بۆھەییە و کردووەکانی دنیا شیانی پوچەلەو لای خوا قەبول نیە چونکە بە مەبەستی ئەو نەیان کردووە و نەیتیان تەنھا دنیا بوو.

(ب) یاخود مەبەستی تەنھا پیش چاوی (ریاء) خەلکی بێت بۆ ئەو بیکات لە موسلمانان حیساب بکری تەبەر ئامانجیکی دنیا بێ کە ئەمەش حالی مونا فیکەکان بوو :

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالً يُرَآؤُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء/ ١٤٢). واتە ئەگەر هەستایان بۆ نوێژ ئەو بە تەمبەلێ هەڵدەستان و ریاکاریان دەکرد و یادی خاویان نەدەکرد کەم نەبێت. وەدە فەرمویت :

﴿كَأَلَيْهِ يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (البقرة: من الآية ٢٦٤).

واتە: وێک ئەو مونا فیکانە کە مالهەکیان دەبەخشن بە ریاکی ئەک لەبەر خاتری خوا، وە ئیمان ناهێنن بە خواو بە رۆژی دوا بێ.

تێبینی یەكەم: ئەگەر لە بنەڕەتدا نیهت و مەبەست خوا بوو لە کردووەدا بەلام دوا بێ نیهتی ریاکی تێکەڵاوی بوو ئەوێ شیرکی بچوکه ئەک گەر وێک ئەوێ دەست بکات بە نوێژ ئەک لەبەر خاتری خوا دوا بێ کە هەست بە یێنی کەسانێک دەکات زیاتر بۆ خاتری ئەوان دەپرازی نیتتەو و نوێژەکی جواتر دەکات ئەمەش شیرکی بچوکه لەو کردووەیەدا و بە گۆڕەوی ریاکیەکی گوناھی زیاد دەبێ و ئەجری کەم دەبێ. لەم بارەییەشەوێ شیخ حافظ الحکمی فەرمویت:

[(أ) فَإِنْ كَانَ الْبَاعِثُ عَلَى الْعَمَلِ هُوَ إِرَادَةُ اللَّهِ وَالِدَارُ الْآخِرَةُ وَسَلَمَ مِنَ الرِّيَاءِ فِي فِعْلِهِ، وَكَانَ مُوَافِقًا لِلشَّرْعِ فَذَلِكَ الْعَمَلُ الصَّالِحُ الْمَقْبُولُ.

(ب) وَإِنْ كَانَ الْبَاعِثُ عَلَى الْعَمَلِ هُوَ إِرَادَةُ غَيْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَذَلِكَ النِّفَاقُ الْكَبِيرُ، سَوَاءٌ فِي ذَلِكَ: ١- مَنْ يَرِيدُ بِهِ جَاهًا وَرِئَاسَةً وَطَلَبَ دُنْيَا، ٢- وَمَنْ يَرِيدُ حَقْنَ دَمِهِ وَعَصْمَةَ مَالِهِ وَغَيْرَ ذَلِكَ. فَهَذَانِ ضِدَانِ يَنَافِي أَحَدُهُمَا الْآخَرُ لَا مُحَالَةَ.

(ج) وَإِنْ كَانَ الْبَاعِثُ عَلَى الْعَمَلِ هُوَ إِرَادَةُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالِدَارُ الْآخِرَةُ، وَلَكِنْ دَخَلَ عَلَيْهِ الرِّيَاءُ فِي تَرْبِيئِهِ وَتَحْسِينِهِ فَذَلِكَ الَّذِي سَمَّاهُ النَّبِيُّ ﷺ -الشَّرْكَ الْأَصْغَرُ... وَهَذَا لَا يَخْرُجُ مِنَ الْمَلَّةِ، وَلَكِنَّهُ يَنْقُصُ مِنَ الْعَمَلِ بِقَدَرِهِ، وَقَدْ يَغْلِبُ عَلَى الْعَمَلِ فَيَحْبِطُهُ كُلُّهُ وَالْعِيَاذُ بِاللَّهِ﴾^(١).

تیبینس دووهم :

ئه گهر هاتوو له بنه پرتدا نیه تی خوا بوو له کرده ویه کدا وههروه ها نیه تی رپاش بوو ههر له بنه پرته وه ئه وهشیان گومانى تیدانیه که کرده ویه کی پوچه له و نامه قبوله چونکه له حدیسیکی قودسیدا پهروهر دگار فهرمویه تی:

((أنا أغنى الشركاء عن الشرك فمن عمل عملاً أشرك معي فيه غيري، تركته وشركه))^(١)

واته: من له هه موو شهريکه کان بى پتويست تر و دهوله مند ترم؛ جا له بهر ته وه ههر که سى کارىک (عیباده تىک) بو من بکات و یه کیکی تریش بکاته شهريکم تیايدا له نیه ت و مه به ستى ته وه من واز دهینم له و که سه خویشى و شیرکه کهیشى. واته من هیچ به شىکی کرده وه که لى قبول ناکه م و به عه بدی خوشى دانانیم له و کرده وانه دا!.

تیبینس سیبه م جوهره کانس رپایى :

١- رپایى گه وره مروژ پیتی له دین ده چیتته دهر وه و کافر ده بیته که ئه مهش بریتى یه له ته نها غه یری خوا مه به ست بوون له بنه پرتى کرده وه کانه وه وه رپایى مونافیه که کان له کاتى نوژیو عیباده تسدا. ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاوُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء: ١٤٢).

٢- رپایى بچوک: که له بنه پرتدا مه به ستى خوا یه به لام نیه تی رپایى تیکه لاو ده بیته. ئه مه یان شرکی بچوک و به شیرکی ون (الشرك الخفي) ناو براوه.

جوهرى سیبه م شهريک بو خوا دانان له په رستندا:

شیرک له گوپرایه لیدا (الشرك في الطاعة)

ههر یه کی که گوپرایه لى که سیک بکات وه گوپرایه لى کردنى خوا، واته ئیعتقادیشى وایته که ته وکه سه ی گوپرایه لى بو ده کریت شایسته ی ته ویه فهرمانده ر بیته و یاساو شه رع دابنیت و گوپرایه لى بکریت؛ ته وه ته وکه سه ی کردوه به شه ریکی خوا له ئیعتقادى پهروهر دگاریشدا و له گوپرایه لى و عیبادته تیشدا.

وه پهروهر دگار له قورئاندا پروونى کردوته وه که گوپرایه لى غه یری خوا له به حه رام دانانى حه لالیک، یا به حه لال دانانى حه رامیک شیرکه، وه شه ریک دانانه بو خوا له شه ریه ت داناندا.

﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (الأنعام: من الآية ١٢١).

واته ئه گهر ئیوه گوپرایه لیتان کردبان له حه رام کردنى حه لال و حه لال کردنى حه رامدا، ته وه ته وئانتان کردون به شه ریکی خوا له مافى شه ریه ت داناندا.

﴿وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (المائدة: ٤٤).

وه فهرمویه تی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ (الشورى: من الآية ٢١).

واته ئایا ئیعتیقادیان به چه ند شه ریک و هاو لیکه بۆ خوا شه رعیان بۆ دانابن که ئیزن و پوخسه تی په روه رد گاری له سه ر

نیه ؟!

وه ده فه رموی: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (التوبة: من الآية ۳۱) ..

واته: زاناو عابیده کانیان کرد بوون به په روه رد گار جگه له خوا. چونکه زانا خراپه کان و عابیده نه فامه کان هه لایان لی حه رام ده کردن و حه رامیشیان بۆ هه لال ده کردن. ته وانیش ئیعتیقادیان پێیان بوو، وه گوێرایه لێان ده کردن له سه ر ئه و حاله ش. که واته پێویسته مرۆڤ ئیعتیقادی وابیت که ته نه ا په روه رد گاری دروست کاری بونه وه ر مافی یاساو شه ر دانی هه یه و شایسته ی ئه وه یه ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾، وه غه یری ئه و که س شایسته ی شه ر دانی نیه هه تا وه کو پێغه مبه ریش ﷺ وه ک خوا پێی ده فه رموی: ﴿وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾^(۱). واته هوکم بکه له نیوان هه لکیدا به و شه ر و یاسایه ی که خوا نار دویه تی په خواره و. بۆیه پێغه مبه ریش ﷺ ده یفه رموو:

﴿إِنْ أَتَيْتُمُوهُ إِلَّا مَا يَوْحِي إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُمْ رِيَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (يونس: من الآية ۱۵).

واته من شوین هه چ شه رعیک ناکه وم ته نه ا ئه وه نه بیت که به وه ی بۆم داده به زی.

که واته بۆمان ده رکه وت که گوێرایه لی کردنی پێغه مبه ر ﷺ، گوێرایه لی کردنی فه رمانی خوا یه، چونکه ئه و ﷺ فه رمانه کانی خوا مان پێ راده گه یه نیّت، وه هه موو فه رمانه کانی له وه ی یه وه یه. ﴿مَنْ يَطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (النساء: من الآية ۸۰).

به لām غه یری پێغه مبه ر ﷺ پێویسته سه یری فه رمان و هوکمه که ی بکریّت ته گه ر موافقی فه رمانی ﷻ بوو ئه وه گوێرایه لی په بۆ فه رمانی خوا له و حاله ته دا وه ک په روه رد گار فه رمویه تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ (النساء: من الآية ۵۹).

واته: گوێرایه لی خوا بکه ن و گوێرایه لی پێغه مبه ر ﷺ بکه ن وه هه روه ها پێشه واو فه رمان به ده سه ته کانیشتان له وه دا که فه رمانی خوا ی له سه ره به لām که فه رمانه کانیان پێچه وانه ی فه رمانه کانی خوا بوو ئه وه ﴿لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ﴾^(۲) واته: گوێرایه لی که س ناکریّت له سه ر پێچی فه رمانی خوا دا ...

تێبینی: ته گه ر هاتوو مرۆڤ به ویستی خوێ گوێرایه لی که سیك، یان یاسایه کی کرد که پێچه وانه ی شه ر و فه رمانی خوا بوو ئه وه دوو حاله تی هه یه^(۳).

(أ) حاله تی ئیعتیقادی پێ بوونیشی له گه ل بوو ئه وه شیری که وه ره یه.

(ب) حاله تی ئیعتیقادی پێ نه بوونیشی، شیری که بچوکه، ته گه ر له بهر به رژه و نه دی یه ک یا له ترسان گوێرایه لی بکات بی ئه وه ی به حه ق و دروستی دابنیّت، ئه و حاله ته ی دووم گونا هه و تاوانه، به لām شیری که وه ره نیه.

(۱) (المائدة: من الآية ۴۹).

(۲) (صحيح مسلم: ۱۸۳۹ والبخاري: ۷۱۴۵).

(۳) بروانة مجموع الفتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية.

جۆری چوارهسی شهريک بۆ خوا دانان له پهريستندا:

شهريک بۆ خوا دانان له خۆشهويستندا

(شرك المحبة):

مه بهست لهو خۆشهويستیهی که بۆ غهیری خوا ببيت شیرکی گه وریه، ئەو خۆشه ويستییهی که ئەوپهري به گه وریه دانان و زهليلی و مل کهچی و ژیر باری له گه لدايه بۆ خۆش ويستراو وەك ئەوهی که یه کيکی خۆش ويست، خۆش ويستنه کهی به شيوهیه کی واییت که زهليلو مل کهچ و ژیر باریشی کردییت و زۆریشی به گه وریه دابنییت. ئەمهش خۆش ويستنی به ندايه تیه (حبه عبادة) که بنچینهی کردوه به ندايه تیه کهانی تره و پالنهري عه بده بۆ نزيك بونه وه له خۆش ويستراو به ته نجامدانی ئەو کارانهی که لای خۆش ويستراو خۆشه ويستن. و ئەم جۆره خۆش ويستنه عيباده تهو (الله) فه رماني کوردوه که به ته نها بۆ ئەو بيت و ئەو خۆش ويستنه بۆ که س ته نجام نه دريیت نه له گه ل ئەو به هابه شی، و نه بی ئەو به ته نهايی و سه ره خویي چونکه ئەم جۆره خۆش ويستنه ته نها شایسته ی په روه رد گاری گه وریه ته وایي خواهن نيعمهت و به هریه، نهك مروفي بی ده سه لاتی نو قسانی بی به هره.

وه له ناو خه لکيدا ئەم جۆره شیرکه هه یه وەك په روه رد گار ده فه رمويیت :

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (البقرة: ١٦٥).

واته: له ناو خه لکيدا هه یه که وینه و هاو شیوه و شهريکی بۆ خوا داناهه له وهدا که خۆشی ده ويیت وەك خۆش ويستنی خوا، واته وەك ئەو خۆش ويستنه ی بۆ خوا هه یه که به گه وریه دانان و زهليلی له گه لدايه. به لām پر واداران خۆش ويستنه که یان بۆ خوا زیاتره له خۆش ويستنی موشريکان بۆ خۆشه ويسته کانیان و ئيعتيقاد پی بووه کانیان.

وه هه روه ها خۆش ويستنی پر واداران بۆ خوا پته و تره له خۆش ويستنی موشريکه کان بۆی چونکه هی پر واداران خالصه و ته نها بۆ خوايه به لām هی موشريکه کان تيکه له و ته نها به شيکی بۆ خوايه.

ثيمام ابن القيم - رحمه الله - فه رمويه تی :

(الشرك بالله في الحبة والتعظيم بأن يجب مخلوقا كما يجب الله، فهذا من الشرك الذي قال سبحانه فيه: (ومن الناس من يتخذ

من دون الله أندادا...)) وقال أصحاب هذا الشرك لأهلته، وقد جمعتهم الجحيم:

﴿ثَالِثًا إِنَّ كُنَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الشعراء: ٩٨/٩٧).

و معلوم أنهم ماسوؤهم به سبحانه في الخلق والرزق، والإماتة والإحياء، والملك والقدرة، وإنما سوؤهم به في الحب والتأله والخضوع لهم والتذلل...^(١).

واته: موشریکه کان له ناو ئاگری دۆزهخدا گومرایهتی خۆیانیا بۆ دهرده کهوێت و پروو ده که نه په رستراوه ناحهقه کانیان و ده لێن: سوێند به **الله** ئیمه له گومرایه یه کی ئاشکرا دا بوین که ئیوه مان ده کرده یه کسانى **الله**. وه بیگومان نه یان کرد بونه یه کسانى **الله**، له وه دا که بلین ته وانیش دروستکارمان و، رزق و رۆزی دهرو، زیندو کهرو مرینه رمانن!، به لکو له خوش ویستن و ملکه چ بون و زهیلی بۆ نواندن و په رستن بۆ کردندا کرد بویانه هاوهل ویه کسانى **الله**.

تییینی :

١- که واته خوش ویستنی غهیری خوا پیویسته له بهر خوشه ویستی خوا «الحبة فی **الله**» بیت، نه که له گهل خوش ویستنی تهو «الحبة مع **الله**»؛ چونکه یه که میان عیباد تهو تهواو کهری خوش ویستنی **الله** یه، به لام دووه میان شیرکه و که مکه ره وهی خوش ویستنی **الله** یه.

٢- وه خوش ویستنی غهیری خوا ته گهر به گهره دانان و زهیلی و مل که چی و ژیریاری له گهلدا نه بوو تهو شیرک نی یه. وه که خوش ویستنی منداڵ و خرم و خیزان، که خوش ویستنیکی سروشتی یه. «الحبة الطبیعیة».

جۆری پینجه مەش شەریک بۆ خوا دانان له په رستندا:

ترسانیکی نهیتی به ئیعتقاد وه له غهیری خوا

(الْخَوْفُ السِّرِّيُّ الْعَقْدَادِي [خوف عبادة وتعظيم] ^(١) من الأصنام والأوثان والأولياء والأضرحة)

ترسان چەند جۆریکی ههیه:

(١) ترسانیک که له بیروباوه و ئیعتقادى دلوه دروست بووه له یه کیک که زۆر به گهره و خاوهن دهسه لات داد نه ریت و ئیعتقادى تهوهی پی ده ریت که توانای هینانی خیر و لادانی شه پی ههیه؛ جا له بهر تهوه مرؤف لیى بترسیت و زهلیل و ملکه چی بیت وخو پاریزی بکات له و شتانهی که واده زانی تهو پی ناخوشه، وه ههروه ها ترسه ئیعتقادى یه که وای لی بکات لیى نزیک بیت تهوه به هه ر شیوه یه که واده زانی تهو پی خوشه، وه که خیر و نه زر بۆ کردن و حه یوان بۆ سه ر برین و سویند پی خواردنی، له بهر به گهره و پیرۆز دانانی. وه وهی ته م به گهره دانان و لی ترسانه ش ده گهریت تهوه بۆ ئیعتقاد بون به دهسه لات بونی به سه ر هینانی خیر و لادانی شه پی تهوهی وهی ترسانه که به رجه سته و هه ست پی کراو و به رچا ویش بیت.

ته م جۆره ترسه له عیباد ته هه ره گهره کانی دل، له بهر تهوه پیویسته ته نها بۆ خوا بیت. واته ته نها له خوا بترسین ترسانیک که له ئیعتقاد وه دروست بوو بیت به وهی که خوا ی په روه ردگار زۆر به تواناو تۆله یه و سه ریچی کردنی ده بیت ته وهی سزای توندی پی وینه. وه تهو ترسه له **الله** عیباد ته یکی زۆر گهره یه بۆ؛ چونکه ده بیت ته وهی خو پاریزی کردن له تو ره بی خوا و سه ریچی کردنی فه رمانه کانی و دۆزه خه که ی.. وه خوا ی گهره فه رمانی پی کردوین ته نها له و بترسین :

﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ الْوَاحِدُ فَإِذَا يَفِيأَي فَا رْهُبُونِ﴾ (الحل: من الآية ٥١).

(١) هه مان سه رچا وهی پيشوو.

وه مه دحی ئەو به ندانهی ده کا که له و ده ترسن:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِسْرَاعُونَ فِي الْخَبَرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ (الأنبياء: ۹۰).

﴿خَافُونَ رَهْمَ مَنْ فَوَّهَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (النحل: ۵۰).

به لām که ئەم جوړه ترسه نهیښی به ئیعتیقادیه له غهیری خوا هه بوو، ئەوه شیرکی گه ورهیه هه روه ک موشریکه کانی کۆن و نه فامانی ئەم سهرده مهش، له ئەولیاو هه ندی قهبر ده ترسن، چونکه ئیعتیقادیان وایه که ئەو شیخ و ئەولیاپانه توانای نازارو زیان پی گه یان دیان هه یه وه ده بیستین ده لێن هه رکه سیك دره ختی وشکیش بریت له سهر گوړی فلان پیاوچاکه ئەوه (دهیههنگیوت)، واته زهره ری لی ددهات وتوشی به لāو موسیبه تی ده کات.

وه هه روه ها به ردو دارو په رۆی سهر گوړه که شی به گه وره داده نین و ترسیکی نهیښان لیان هه یه له قولایی دله وه.

وه ده ویرن سویندی نابه حقیقش بخون به خوا، به لām به سهری شیخ یا قهبری شیخ ناتوان سویند بخون، چونکه له و زیاتر ده ترسن وه که له خوا له راستیدا!، ئەم ترسه ش شیرکه چونکه خوا فه رمانی کردوه به بونی ئەو ترسه له و به ته نها (وه هه ر شتیکیش ئەو ﷺ فه رمانی پیکردی و پپی خوش بیت، ئەوه عیبادته وه حه قه ته نها بو ئەو ﷺ بکریت، وه لادانی بو غهیری ﷻ شیرکه) وه هه روه ها ئەو ترسه ده بیته پرگیری عه بد له سهریچی کردنی فه رمانه کانی ﷻ.

وه په روه ردگار له قورئاندا باسی کردوه که موشریکه کان هه ولیان ددها پیغه مبه ر ﷺ بترسین له په رستراوه درۆینه کانیاں که خو یان لیان ده ترسان.

﴿إِنِّسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ (الزمر: ۳۶)

وه له کونیشدا (عاد) قه ومی هود ئیعتیقادیان وابو که په رستراوه کانیاں له هود تورهبوون و تیکیان داوه ده ستیان لی وه شان دوه، له سزای ئەوه ی هود خه لکی له و په رستراوانه (الآلهة) دور ده خسته وه بانگی ده کردن بو په رستنی ﷻ به ته نها. وه که په روه ردگار فه رمویه تی:

﴿إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾ (هود: ۵۴).

واته: ئەی هود ئالیهه ته کانی ئیمه تۆله یان لی سه ندینه وهو شتیان کردوی!

به لām هود فه رموی من خوی گه وره ده که مه شاهید وه ئیوه ش بن به شاهید که من به ریم له و په رستراوانه ی که کردوتانه شه ریکی ﷻ، وه له هیچیشیان ناترسم؛ له بهر ئەوه بی منه ت بن چیتان پی ده کریت بیکه ن من پشتیوانم به په روه ردگارمه.

وه شه یطان هه ولی ئەوه ددهات ئەم جوړه ترسه بخاته دلی موسلمانانه وه و وایان لی بکات له غهیری خوا له پیاوچاکان و شتی وه می بترسن و ترسه که یان ته نها له

خوا نه بیته. وه که په روه ردگار فه رمویه تی:

﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا اللَّهَ إِن كُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۷۵).

واته شهیتان دهتان ترسیتی له غهیری خوا له دۆسته کانی!، دهی مهترسن لهوانه بهلکو تهنها له خوا بترسن، ته گهر ئیوه پروا دارن! . کهواته لهو ئایه ته پیرۆزدا ده رکهوت که ناییت له غهیری خوا ئهم جوړه ترسه شاراوه ئیعتیقادی یه مان هه بیته ته گهر ئیماندار بین. وهله ئایه تی تریشدا تهو ترسه ی لی حهرام کردوین وهک: ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ﴾ (المائدة: من الآية ٣).

(٢) ترسی سروشتی: وهک له شیر یا له مار یا له زالمیکی دهسه لاتدار بترسیت؛ تهو جوړه ترسه شیرک نی یه و سروشتی یه چونکه ترسیکی نهیینی ئیعتیقادی نیه بهلکو هوی ترسانه که بهرجهسته و ههست پی کراو و بهرچاوه. وه گونا هیشی نی یه ته گهر نه بیته هوی وازهیانی واجب یا کردنی حهرام؛ بۆ نمونه کاتیک په روهرد گار فه رمانی کرد به موسا و هارونی برای که بچن بۆ لای فیرعه ونی زالم و طاغوت، ههردوکیان ترسان و وتیان: ﴿قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى﴾ (طه: ٤٥).

واته: ئیمه دهترسین دهست درێژیمان بکاته سهر، یاخود یاخی بیته له حق! . بهلام له گهل تهو مهترسی یه ش فه رمانی په روهرد گاریان هه به جی که یاندو و ترسه که نه بو هوی که مهتره می گونا هباری.

کهواته پیویسته موسلمانان به گشتی و بانگه وازیکاریانی پێگای راستیش به تاییه تی ترسی سته مکاران نه بیته رێگری پابه ند بونیان به دینی الله و بانگه وازی بۆ رێبازه راسته که ی. ته گینا گونا هبار ده بن و په روهرد گار لییان ده رنجیته و پشتیان تی ده کات!، کهواته پیویسته له سیفه تی ترسنوکی خۆمان پیاریزین وه دینی الله رابگه یه نین و له خوا نه بیته له کهس نه ترسین، بۆ تهوه ی لهو که سانه بین که په روهرد گار له م ئایه تانه دا مه دهی کردون:

﴿الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكُنُوا بِاللَّهِ حَسْبًا﴾ (الأحزاب: ٣٩).

﴿وَلَا يَخَافُونَ أَلَمًا﴾ (المائدة: ٥٤) ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ أَمْنٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ (التوبة: ١٨)

جۆری شه شه می شه ریک بۆ خوا دانان له په رستندا:

شیرک له ئیعتیما د کردنه سهرو، پشت پی به ستندا

(الشرك في التوكل – توکل العبادة –)

پیویسته مرۆف بۆ داین کردنی خۆشی و لادانی ناخۆشی پشت بیهستیته بهو په روهرد گاره هه رده م زیندوی که نامری:

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ (الفرقان: ٥٨).

وه به توانایه له سه ر هه موو شتی

﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (الأعام: ١٠٢)

به لام غهیری خوا قابلیهت و توانای تهوه ی نیه که پشتی پی بیه ستریت و ئیعتیما دی بخریته سهرو ته مهلت پی بیته که خۆشیت بۆ داین بکات و ناخۆشیت له سه ر لابیات. له بهر تهوه په روهرد گار فه رمانی کردوه به پشت به ستن تهنها به خۆی:

﴿وَعَلَى اللَّهِ فليتوكل المتوكلون﴾ (إبراهيم: ١٢). واته تهنها به خوا پشت بیه ستن.

(وه هدر شتیکیش تهو ﷺ فهرمانی کردییت به نهجامدانی و پیی خوش بییت تهو عیبادهتهو حهقه تهنها بو تهو ﷺ بکریت، وه لادانی بو غهیری الله شیره).

وه ئیعتیما د خستنه سهر الله له ههموو کاریکدا، له گهورهترین جوړهکانی عیبادهت کردنی دله بو الله. وه له گهورهترین سیفاته چاکهکانی پرواداره راستهقیینه کانه، که (وعلی رهم یتوکلون) وه بهبئی ئیعتیما د خستنه سهر الله نه ئیمانداریتی ههیه نه ئیسلامهتی.

لهبهر تهو پهروردگار پشت بهتهنها بهخوا بهستنی کردوته مهرجی ئیمان :

﴿وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِن كُمْ مُؤْمِنُونَ﴾ (البقرة: ۲۳).

واته تهنها به خوا پشت بهستن ته گهر ئیوه پروادارن.

کهواته ته گهر مروژ پشستی بهخوا نه بهست تهو ئیمانی نی به. وه ته گهر پشت پی بهستنه کهی بهتهنها به الله نه بو به لکو ئیعتیما دی خسته سهر غهیری الله بو دابین کردنی سودو لادانی زیانیکی وا که له توانای که سدا نی به جگه له الله. وه ئیعتیما د خستنه سهر تهو لیباو پیاو چاکی مردوو یا غایب، بو تهو بیباریزن و رزقی زور کهن و شه فاعه تی بو بکه ن، تهو ئیمانداری راست نی بهو شیریکی بو خوا داناوه شیریکی گهوره پهنا به خوا.

بهلام که هاتوو له شتیکی دیاری له توانا دابوی مروژ ئیعتیما دی خسته سهر که سینیکی زیندوی به توانا، تهو ش هدر شیره، چونکه ئیعتیما دی دلی خستو ته سهر غهیری الله، وه تومیدو ره جای به غهیری تهو ﷺ بووه. بهلام شیریکی بچو که نه که گهوره.

تنبیفس: پشت به خوا بهستن به تهنها تهو نه ناگه یه نییت که هیچ وه سیله وه سه به بیك نه گرینه دهست. به لکو پیویسته مروژ سورییت له سه ره کارهیئان و گرته دهستی ههر سه به بیك که سودی تیدا دهییرییت، بهلام له پاشانیش تهنها پشت به خوا بهستنی نه که به سه به به کانی وه ک پیغه مبههر ﷺ فهرمویه تی:

(احرص علی ما ینفعک واستعن بالله) ^(۱).

واته: سوره له وه دهست هیئانی هدرشتیک که سودت پی ده گه نییت وه پشتیش تهنها به خوا بهسته و داوای یارمه تی تهنها لهو بکه سودت پی بگه یه نییت به (سه به به کانت و سه به بی تریش که خو دی دهیزانی).

وه خوا ی گهوره ده فهرمویت: ﴿فَاعْبُدْهُ وَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ (هود: ۱۲۳).

واته خوا بهه رستهو هدر عیباده تیك که نزیکت بکاته وه له بهه شت بیکه، بهلام نه که ی پشت به عیباده ته که ت بهه سستیت و وازانیت له بهای عیباده ته که ت دهجیته بهه شت و عیباده ته که ت بای تهو یه!.

کهواته وازهیئان له ته سباب و ههول و تیکوشان به بیانوی پشت به خوا بهستنه وه، بی شهرعی و بی عه قلی به.

وه له بهرام به ریشدا زیده روی کردن له ته سبابداو ئیعتیما د خستنه سهریان جگه له خوا شیره. پهنا به خوا.

www.ba8.org